

خصائص النبی^۹

رویکردها و بایستگی‌ها

سید محمد نقیب

طلبه سطح ۴ حوزه قم با گرایش تفسیر و علوم قرآنی

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۱/۱۲ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۴/۱۹

چکیده

بدون شک خداوند پیامبر را با اختصاص دادن به «صفات، ویژگی‌ها و امتیازاتی» بر دیگر پیامبران و سایر مخلوقات برتری و فضیلت داده است. از این‌ها به «خصائص النبی» یاد می‌شود. خصائص النبی از مباحثت مهم در سیره پیامبر اعظم بوده که به جهت حساسیت برخی از این خصائص و عدم شناخت دقیق آنها دستمایه مغرضین و شباهفکنان قرار گرفته است. در خصوص ضرورت پرداختن به این مسئله دو دیدگاه در میان علمای شیعه و اهل سنت وجود دارد برخی بر این باورند که خصائص مختص پیامبر بوده و با وفات پیامبر آنها نیز منقضی شده‌اند و برخی دیگر معتقدند که بررسی این موارد به جهت لزوم شناخت کامل پیامبر و دفاع از ایشان ضروری و بلکه واجب است. در این تحقیق، مسئله خصائص النبی را از نگاه علمای متقدم و متاخر شیعه و اهل سنت مورد بررسی قرار داده و در نهایت به ضرورت و بایستگی‌های پرداختن به آن تصريح کرده‌ایم. **کلید واژه‌ها:** خصائص النبی، خصیصه، دیدگاه، متقدمین، متاخرین.

رسیده است.

شناخت کامل پیامبر در همه جهات و احاطه به تمام زوایای وجودی آن شخصیت کامل و صاحب خلق عظیم، امری دشوار و ناممکن است. بنابراین به

طرح مسئله

اساس اعتقاد به هر دینی معرفت و شناخت است. شناخت پیامبر اعظم^۹ اساس و زیربنای دین عظیم اسلام است؛ زیرا از طریق او این دین استوار به ما

قدر توان و امکان از باب (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) (بقره/۲۸۶) هر کسی جنبه‌ای از تاریخ حیات و سیره آن حضرت را مورد توجه قرار داده است. یکی از موضوعات مطرح درباره پیامبر اسلام «صفات، ویژگی‌ها و امتیازاتی» است که خداوند پیامبر را به وسیله آنها بر دیگر پیامران یا دیگر مخلوقات برتری و شرافت داده و او را یگانه و منفرد ساخته است. از اینها به «خصائص النبی» در منابع شیعه و اهل سنت اعم از فقه، حدیث، تفسیر، تاریخ و سیره‌نویسی یاد می‌شود.

در میان علمای شیعه و اهل تسنن دو نظریه در خصوص ضرورت پرداختن به این مسئله وجود دارد. برخی معتقدند خصائص، احکام ویژه پیامبر^۹ بوده و با وفات ایشان آنها نیز منقضی شده‌اند و نیازی به پرداختن به آنها نمی‌باشد. در مقابل، عده‌ای دیگر بر این باورند که شناخت پیامبر^۹ و دفاع از آن انسان کامل نه تنها امری است نیکو، بلکه بر هر مسلمانی واجب است و لازمه این امر شناخت خصائص آن حضرت است و اگر به فرض هیچ اثر عملی در پی نداشته باشد که دارد، اثر علمی را به

دنبال خواهد داشت.
نکته دیگر اینکه سعادت انسان در دنیا و آخرت در گرو ایمان به خداوند و پیروی از پیامبر اکرم می‌باشد؛ از این‌رو بر هرکس که نجات و سعادت خود را می‌طلبد واجب است سیره و روش‌های رهبر و هادی خود را بشناسد تا از جهالت خارج شده، در زمرة پیروان او قرار گیرد.

با توجه به این دو نکته، نگاه به موضوع نیز در میان علما و اندیشمندان شیعه و اهل سنت متفاوت می‌گردد که در این مقاله به بررسی آنها می‌پردازیم.

مفهوم لغوی خصائص و کاربرد آن
«خصائص» از ریشه «شخص» گرفته
 شده و به معانی ذیل آمده است:
 - یگانه و منفرد نمودن. وقتی می‌گوییم شخصی را به امری مختص نمود؛
 یعنی او را از دیگران یگانه و منفرد ساخت.^۱
 - فضیلت و برتری دادن.^۲
 - یگانه ساختن قسمتی از شئء به

۱. ابن منظور، لسان العرب، ج ۴، ص ۱۰۹.
 ۲. فیروزآبادی، القاموس المحيط، ص ۷۹۶.

یک تعریف خود یک غلط است، بلکه باید تعریفی ارائه دهیم که کارآمدی بیشتری نسبت به تعریف‌های دیگر داشته باشد.

با توجه به این نکته، پس از بررسی تعریف‌های اصطلاحی ارائه شده از سوی علمای شیعه و اهل‌سنّت می‌توان خصائص النبی را این‌گونه تعریف کرد: «خصائص النبی» در اصطلاح، صفات، ویژگی‌ها و امتیازاتی هستند که خداوند پیامبرش را به وسیله آنها از دیگران ممتاز فرموده و بر دیگر مخلوقات یا دیگر معصومین شرافت و فضیلت بخشیده است. بعضی از این خصائص مربوط به شخص پیامبر و برخی دیگر مربوط به مقام و جایگاه نبوت و پیامبری ایشان است. خصائص به دو دسته تقسیم می‌گردند:

- ۱- خصائص تکوینی.
- ۲- خصائص تشریعی.

منظور از خصائص تکوینی صفات، ویژگی‌ها و امتیازاتی است که مربوط به اصل خلقت پیامبر بوده و اراده تکوینی خداوند بر آن تعلق گرفته که اینها در وجود پیامبر خاتم باشد، تا موجب

چیزی که همه در آن شریک نیستند.^۱ از بررسی تعاریف ارائه شده در کتب لغت به دست می‌آید که تعریف این کلمه به معانی ذیل اشعار دارد:
الف) اختصاص یافتن یک فرد به چیزی و منفرد بودن به آن امر؛
ب) فضیلت و برتری؛
ج) ممتاز بودن و امتیاز یافتن یک فرد یا یک شیء.
کلمه خصائص در قرآن نیامده است، ولی با واژه «حالصة» به آن اشاره شده است.^۲

تعریف اصطلاحی

اصل اعتباری بودن تعریف، به تنوع و تکثیرپذیری آن می‌انجامد. ملاک و ترازوی سنجش یک تعریف «کارآمدی» آن است. در تعریف سعی بر آن است که تمامی جوانب مسئله در آن گنجانده شود. از این‌رو تعریف ارائه شده باید جامع و مانع باشد.

تعریف، تصور ما از یک شیء است. بدین‌سان تعبیر به صحیح یا غلط بودن

-
۱. راغب اصفهانی، مفردات، باب الخاء، خصوص.
 ۲. بنگرید به: احزاب ۵۰.

می نماید^۱.

محقق حلّی در کتاب النکاح شرایع بابی را به «خصائص النبی» اختصاص داده، پانزده خصیصه را برای پیامبر برمی‌شمارد. شش خصیصه در نکاح و نه خصیصه مربوط به خصائص غیر از ازدواج‌های پیامبر می‌باشد که بسیار مختصر به توضیح آنها پرداخته و در برخی موارد که در بردارنده حکم شرعی بوده، ادله حکم شرعی را بیان فرموده است.^۲

در دیگر کتب فقهی متقدمین علمای شیعه، پس از تحقیق و تفحص، در جایی دیگر این موضوع را نیافتیم؛ چه در کتاب‌های فقهی شیخ صدوق مانند المقنع و حتی من لا يحضر و المقنعه شیخ مفید و کتب سید مرتضی، المهدب ابن براج، غنیه ابن زهره، سرائر ابن ادریس، ولی از آنچه علامه حلی در تذکره می‌فرماید: «جرت عادة الفقهاء بذكر خصائص النبی هنا فی النکاح، ثم

— ۱. شیخ طوسی، المبسوط فی فقه الامامیه، ج ۴، ص ۱۵۲.

۲. محقق حلّی، شرایع الاسلام، ج ۲، ص ۲۱۵.

شرافت و فضیلت او بر سایرین گردد، این صفات و ویژگی‌ها یا مربوط به خصوصیات شخصی پیامبر است و یا مربوط به عموم ولایت و نبوت ایشان. و مقصود از خصائص شرعی، خصائصی است که در بر دارنده حکم شرعی تکلیفی یا وضعی برای شخص پیامبر باشد و پیامبران یا مخلوقات دیگر مشمول آن حکم نشوند.

دیدگاه علمای شیعه و اهل تسنن

در اینجا به چگونگی مواجهه علمای شیعه و سنی با مسئله «خصائص النبی» و تبیین آن می‌پردازیم.

دیدگاه متقدمین فقهای شیعه

مقصود از متقدمین، فقهای تا صاحب شرایع و مقصود از متأخرین، فقهای پس از صاحب شرایع می‌باشد.

شیخ طوسی در مبسوط در کتاب النکاح، بابی را به «خصائص النبی» اختصاص داده و به شمارش و بیان خصائص به صورت مختصر پرداخته، در برخی از خصائص، روایات، یا ادله آن را نقل و خصائصی را که متعلق به ازدواج‌های پیامبر می‌شود، بیان

که دارای حکم شرعی نیست نیز اشاره شده است استطراداً بوده و به ادله و آثار آن نپرداخته‌اند.

دیدگاه فقهای متأخرین شیعه
با توجه به تفاوت در چگونگی مواجه متأخرین با مسئله خصائص النبی، فقهای متأخرین شیعه را به دو گروه تقسیم می‌کنیم.

- (الف) فقهای پیش از صاحب جواهر.
ب) فقهای پس از صاحب جواهر.

فقهای پیش از صاحب جواهر
در میان متأخرین از فقهای شیعه، علامه حلی اولین کسی است که به صورت دسته‌بندی شده به پیروی از محقق حلی این موضوع را در مقدمه رابع کتاب النکاح تذكرة الفقهاء بیان کرده است و تعریفی از خصائص ارائه فرموده و سپس به تقسیم‌بندی و شمارش خصائص پرداخته و در مواردی روایات مربوطه را مطرح کرده و به برخی ادله خصائص شرعی پرداخته است. ایشان بیش از هفتاد خصیصه برای پیامبر از

سحبوا البحث الى خصائصه فى غيره^۱ معلوم می‌گردد که این سیره و عادت در میان فقهاء جریان داشته است که این بحث را در کتاب النکاح به مناسب خصائص تشريعی مربوط به ازدواج‌های پیامبر و متعلقات این بحث مطرح می‌کرده‌اند و اگر خصائص دیگر را بیان کرده‌اند استطراداً بوده است.

ویژگی‌های دیدگاه فقهای متقدمین
در مجموع می‌توان ویژگی نگاه متقدمین از فقهای شیعه به موضوع خصائص را در دو نکته خلاصه کرد:
یک) به صورت مستقل و مبسوط و تخصصی به موضوع پرداخته نشده و در بسیاری از موارد در حد شمارش و توضیح مختصر و احتمالاً بیان روایت یا ادله حکم شرعی در خصائصی که در بر دارنده حکم شرعی بوده، اکتفا شده است.

دو) تنها از باب بیان خصائص شرعی از نگاه فقهی بوده، چنان که گفته شد و در بیانات فقهای متأخرین نیز بیان خواهیم کرد اگر به خصائصی

۱. تذكرة الفقهاء، چاپ قدیم، جزء ۲، ص ۵۶۵

كتاب و سنت ذكر می فرماید^۱.

علامه حلی در كتاب تحریر نیز در مقدمه كتاب النکاح، به موضوع خصائص به صورت بسیار مختصر می پردازد^۲ و در كتاب قواعد به عنوان البحث السادس از كتاب النکاح این بحث را بسیار گذرا و مختصر بیان می نماید^۳.

فقهای پس از علامه حلی و همچنین کسانی که بر كتب علامه و یا شرایع الاسلام محقق حلی شرحی نگاشته‌اند به تبع این دو فقیه، در كتاب النکاح با عباراتی شبیه یا عین عبارات آنان موضوع را مطرح کرده‌اند که به برخی از آنها اشاره می‌رود.

فخر المحققین نخستین کسی است که پس از پدر و به تبع ایشان در كتاب النکاح ایضاً که شرحی بر كتاب قواعد است این موضوع را مطرح کرده، به صورت مختصر و در حد شمارش از آن می‌گذرد^۴.

صیمری در **غایة المرام** به تبع صاحب شرایع به این موضوع به صورت مختصر پرداخته است. محقق کرکی در **جامع المقاصد** که شرح قواعد علامه می‌باشد با عبارتی شبیه عبارات علامه به این موضوع توجه نموده و سپس به شرح خصائص النبی و مسائل فقهی خصائص اشاره و ادله و روایات باب را بیان کرده است^۵.

شهید ثانی در **مسالک** نیز با عباراتی نزدیک به همین عبارات به این موضوع پرداخته است^۶.

صاحب **مسالک** در كتاب النکاح بابی را با عنوان «فی اشیاء يتعلّق بنکاح النبی و ازواجه» آورده است^۷. صاحب **كشف اللثام** در كتاب النکاح بابی را به این موضوع اختصاص داده، می‌فرماید: «خُصُّ رسول الله بأشیاء فی النکاح و غيره وقد جرت العادة بذكرها فی هذا الكتاب»^۸.

۵. محقق کرکی، **جامع المقاصد**، ج ۱۲، ص ۵۳.
۶. شهید ثانی، **مسالک الافہام فی تفسیح شرایع**

الاسلام

ج ۷، ص ۶۹.

۷. کاظمی، **مسالک الافہام الی آیات الاحکام**، ج ۳،

ص ۳۲۴.

۸. فاضل هندی، **كشف اللثام**، ج ۷، ص ۳۳.

۱. علامه حلی، **تلذكرة الفقهاء**، ج ۲، ص ۵۶۵.
۲. علامه حلی، **تحریر الاحکام الشرعیه**، ج ۲، ص ۲.
۳. همو، **قواعد الاحکام**، ج ۳، ص ۷.
۴. فخر المحققین، **ایضاح الفوائد**، ج ۳، ص ۱۱.

صدر در کتاب *مأوراء الفقه*، در کتاب النکاح، فصلی را به این موضوع اختصاص داده و خصائص را به خصائص فقهی و غیر فقهی تقسیم کرده و به شرح مختصر آنها پرداخته است.

نویسنده کتاب *مأوراء الفقه* دلیل کسانی که این مسئله را طرح نکرده‌اند، در برنداشتن فایده عملی به دلیل اختصاصی بودن این مسئله می‌داند. وی می‌نویسد:

و قد حذف الفقهاء المتاخرون التعرض لذلك، باعتبار أنه لا يعود إلى عمل المكلف و فائدته تتحصر بالفوائد النظرية و مجرد المعرفة والاطلاع^۳.

البته به نظر می‌رسد با توجه به آنچه از فقهاء متاخرین یاد شد، منظور ایشان از متاخرین، فقهاء نزدیک به دوره ایشان و معاصر ایشان باشد؛ زیرا دیدیم که در میان فقهاء متاخرین از علامه تا صاحب جواهر بسیاری از آنان این موضوع را مطرح کرده‌اند، ولی پس از صاحب جواهر، به دلیل مزبور، این موضوع طرح نشده است.

در میان متاخرین کسی که به صورت مبسوط و مفصل‌تر نسبت به دیگر فقهاء به این موضوع پرداخته مرحوم بحرانی در حدائق است. ایشان نیز ابتدا با عبارتی شبیه عبارت علامه این موضوع را مطرح نموده، سپس می‌فرماید که به خصائص مربوط به نکاح مفصلاً و به خصائص دیگر مجملًا می‌پردازیم.^۱

صاحب جواهر نیز به تبع صاحب شرایع در کتاب النکاح بابی را به این موضوع اختصاص داده و به جنبه‌های فقهی خصائص پرداخته، می‌نویسد: «و هي كثيرة مذكورة في كتب الخاصة و العامة لكن عند المصنف كما مستسمع أن أظهرها خمس عشرة خصلة: منها ما في النکاح وهو الأكثر ولذا جرت العادة بذكرها فيه واستطراد غيرها»^۲.

متاخرین پس از صاحب جواهر
فقهاء متاخرین پس از صاحب جواهر، این موضوع را در کتب خود مطرح کرده‌اند، حتی در کتب فقهی مستقل باب نکاح این موضوع را نمی‌یابیم، ولی اخیراً سید محمد صادق

۳. سید محمدصادق صدر، *مأوراء الفقه*، ج ۶، ص ۴۷.

۱. بحرانی، *الحدائق الناضرة*، ج ۲۳، ص ۹۴.
۲. نجفی، *جوامِر الكلام*، ج ۲۹، ص ۱۱۹.

خصائص و شناخت آنها دارای آثاری است که گرچه مکلف به عین آن تکالیف نیستیم، ولی باید آنها را به خوبی بشناسیم تا هم از آثار علمی و عملی آنها متفع شویم، هم در مقابل هجمه دشمنان پیامبر به دلیل عدم درک صحیح خصائص، بتوانیم به بهترین وجه دفاع نماییم. نووی از علمای اهل سنت در رد کسانی که قائل به منع هستند می‌گوید: «وَقَالَ سَائِرُ أَصْحَابِنَا: لَا يَأْسَ بِهِ (پرداختن به این مسئله) وَهُوَ الصَّحِيحُ لَمَا فِيهِ مِنْ زِيادةِ الْعِلْمِ. فَهَذَا كَلَامُ الْأَصْحَابِ وَالصَّوَابُ الْجَزْمُ بِجُوازِ ذَلِكَ بَلْ اسْتِحْبَابِهِ، بَلْ لَوْ قِيلَ بِوجُوبِهِ لَمْ يَكُنْ بَعِيدًا»^۲.

وقتی خداوند پیامبر اکرم را اسوه معرفی می‌نماید، نمی‌توان این اسوه و الگو بودن را فقط در برخی مسائل منحصر دانست. پیامبر در خصائص نیز الگو و اسوه است؛ البته هر یک به حسب خودش؛ برخی در مقام عمل و برخی دیگر در آثار و نتیجه‌ای که از عمل پیامبر به دست می‌آید الگو و اسوه است که این بحث خود مجالی دیگر می‌طلبد و سزاوار است مورد توجه

برخی از علمای اهل تسنن نیز به دلیل یادشده به این موضوع نپرداخته‌اند. ابن کثیر می‌گوید: «وَحَكَى الصَّيْمَرُى عَنْ أَبِى عَلِيٍّ بْنِ خَيْرَانَ أَنَّهُ مَنَعَ مِنَ الْكَلَامِ فِي خَصَائِصِ رَسُولِ اللَّهِ... وَ وجْهُهُ أَنَّ ذَلِكَ قَدْ انْفَضَى، فَلَا عَمَلٌ يَتَعَلَّقُ بِهِ». همچنین امام الحرمین جوینی از ورود به این موضوع منع کرده است.^۱

ضرورت پرداختن به مسئله

در هر مسئله‌ای مبانی نظری مقدم بر عمل است و تا هنگامی که مبانی نظری مسئله‌ای درست تبیین نگردد در عمل با مشکل روبرو خواهیم شد. نویسنده ماوراء الفقه می‌گوید «إِنَّ الْفَوَادِ النَّظَرِيَةَ تَزِيدُ أَهْمَيَةَ وَ عَمَقَّاً عَلَى الْفَوَادِ الْعَمَلِيَةِ بِلَهُ فِي كُلِّ الْأَحْيَانِ أَكْثَرُ ضَرُورِيَّةٍ مِنْهَا، فَمَا أَحْسَنَ أَنْ يَعْرِفَ الْفَرَدُ الْمُسْلِمُ الصَّفَاتَ الَّتِي كَانَ يَتَصَفَّ بِهَا نَبِيًّا».

اینکه خصائص، احکام ویژه پیامبر است و کسی در آنها با آن حضرت شریک نیست، پذیرفته است، ولی هیچ‌گاه به این معنا نیست که با رحلت پیامبر اینها فاقد فایده و اثر علمی یا عملی برای مکلف باشد. هر یک از

۲. نووی، روضة الطالبین، ج ۷، ص ۱۷ و ۱۸.

۱. ابن کثیر، الفصول فی سیرة الرسول، ص ۱۵۶.

محققان شیعه قرار گیرد.

أبی عبدالله - شافعی - صاحب المذهب^۱.

بر اساس گفته ابن‌کثیر، نخستین کسی که این موضوع را در کتاب النکاح ذکر کرده امام شافعی است و پس از او فقهای به او تأسی نموده و به این موضوع در کتاب النکاح پرداخته‌اند. پس از شافعی شاگرد او، مزنی، کتاب النکاح را با این موضوع شروع کرده است.^۲

نویسنده کتاب من معین الخصائص النبویه می‌گوید: «تحدثت کتب الفقه الکبیرة عن الخصائص و افردت لها فصلاً عند حديثها عن كتاب النکاح و سبب ذلك أن عدداً لا يأس به من الخصائص يرجع إلى مسائل النکاح».^۳

ابوبکر بیهقی از فقهای اهل‌سنّت (م ۴۵۸ق) باب مستقلی را در کتاب خود، در کتاب النکاح، به این موضوع اختصاص داده است.^۴

نحوی یکی دیگر از فقهای اهل‌سنّت در کتاب خود در ابتدای کتاب النکاح، فصلی را به موضوع «خصائص النبی»

۱. ابن‌کثیر، الفصول فی سیرة الرسول، ص ۱۵۶.

۲. مزنی، مختصر، ۱۶۲.

۳. احمد الشامی، من معین الخصائص النبویه، ص ۱۲۳.

۴. بیهقی، السنن الکبری، ج ۷، ص ۳۶.

ویژگی دیدگاه فقهای متأخرین

با توجه به آنچه از دیدگاه فقهای متأخرین بیان شد به دست می‌آید که آنان به سه شکل به موضوع نگاه کرده‌اند:

۱. نگاه غیرمستقل و در ضمن بیان مسائل نکاح؛

۲. نگاه به موضوع تنها جنبه فقهی داشته و بقیه خصائص استطراداً مطرح شده است؛

۳. عدم ورود به بحث در فقهای پس از صاحب جواهر؛ به دلیل دربرنداشتن فایده عملی و اختصاص آن‌ها به پیامبر.

دیدگاه فقهای اهل‌سنّت

فقهای اهل‌سنّت نیز همانند فقهای شیعه این بحث را در کتاب النکاح ذکر کرده‌اند، با این تفاوت که در کتب فقهی اهل‌سنّت، کتاب النکاح با این موضوع آغاز شده است.

ابن‌کثیر می‌گوید: «قد أكثر أصحابنا و غيرهم من ذكر هذا الفصل في أوائل كتب النکاح من مصنفاتهم تأسيا بالإمام

کتاب النکاح آمده است و بیشتر به جنبه‌های فقهی مربوط به ازدواج‌های پیامبر پرداخته شده و بقیه خصائص استطراداً بیان شده است.

۲. نگاه به موضوع تنها برای بررسی جنبه‌های فقهی آن بوده است.

۳. برخی از فقهای اهل‌تسنن، با توجه به دلیلی که در نظر فقهای پس از صاحب جواهر بیان شد، به موضوع نپرداخته‌اند.

نگاه مفسران شیعه و اهل‌سنّت به موضوع
در میان تفاسیر نوشته شده چه متقدمین و چه متأخرین شیعه؛ مانند تبیان شیخ طوسی، **مجمع البیان** شیخ طبرسی و **المیزان** علامه طباطبایی موضوع خصائص به صورت اختصاصی یا حتی مانند فقه، به صورت دسته‌بندی شده مورد بحث و بررسی قرار نگرفته است و تنها به مناسبت تفسیر آیه‌ای که مربوط به خصائص بوده، به آن اشاره‌ای شده و در برخی موارد احکام شرعی موضوع در حد گذرا گفته شده است.
مؤلف **تفسیر المیزان** می‌فرماید: «و فی الآية أبحاث فقهية أوردها المفسرون و الحق أن ما تتضمنه من الأحكام الشخصية

اختصاص داده است^۱. خلیل بن اسحاق مالکی نیز بدین‌گونه در کتاب خود به این موضوع پرداخته است^۲. برخی کتب فقهی - حدیثی اهل‌تسنن نیز به مناسب بعضی مسائل شرعی، به اختصاصی بودن برخی از احکام اشاره کرده‌اند^۳.

در مجموع بسیاری از فقهای اهل‌سنّت، چه متقدمین و چه متأخرین، به این موضوع پرداخته‌اند.

ویژگی‌های نگاه فقهای اهل‌تسنّت

با توجه به آنچه از اقوال فقهای اهل‌سنّت یاد شد و ادله دو طرف که تقریباً با دلایلی که فقهای شیعه بیان نموده‌اند، شباهت دارد، می‌توان ویژگی‌های نگاه فقهای اهل‌سنّت به موضوع را به شرح ذیل برشمرد:

۱. غیراستقلالی و غیراختصاصی بودن و تنها به مناسبت مسائل مربوط به ازدواج‌های پیامبر این موضوع در ابتدای

۱. نووی، **روضۃ الطالبین**، ج ۷، ص ۱.

۲. جندی، **مختصر خلیل**، ص ۹۵.

۳. ابن حجر، **فتح الباری**، ج ۳، ص ۴۳۱، ج ۴، ص ۴۳؛ ابن رجب حنبلی، **فتح الباری**، ج ۱، ص ۹۵؛ نووی، **شرح صحيح مسلم**، ج ۲، ص ۹۵، ج ۳، ص ۲۴۷ و ۱۹۳.

متقدم و متأخر شیعه و اهل سنت،
ویژگی‌های نگاه مفسران فریقین را به
موضوع بدین شرح می‌توان یاد کرد:
۱. نگاه غیرمستقل و غیرشخصی؛
۲. نگاه آیه به آیه و غیر جمع‌بندی
شده و منسجم؛
۳ نگاه تفسیری و در برخی موارد با
هدف بیان مسائل فقهی.

دیدگاه مورخین و سیره‌نویسان شیعه و اهل سنت

تاریخ اسلام و زندگی پیامبر اعظم ⁹ در برگیرنده تمامی اتفاقات و حوادث به حسب تسلسل زمانی است که برای آن حضرت از آغاز تولد تا وفات رخ داده است، ولی سیره‌نویسی بیان وقایع و حوادث مهم و شرح حال‌نویسی فارغ از تسلسل زمانی و نیز زمان وقوع آنها می‌باشد و در آن، تبیین سلوک، شیوه و روش برخوردار پیامبر ⁹ با آن وقایع و حوادث مورد توجه است.

تاریخ و سیره‌نویسی دارای شاخه‌های گوناگونی هستند که هر یک به صورت خاص قسمتی و موضوعی از زندگانی پیامبر اکرم ⁹ را مورد تحقیق و بررسی

خاصه بالنبی و لا دلیل من جهة لفظها على شموله لغيره و تفصيل القول فى الفقه». ^۱

صاحب *المیزان* در این بیان یادآور می‌شود که مفسران به ابحاث فقهی موضوع نیز پرداخته‌اند و حال آنکه این موضوع با توجه به اینکه مربوط به احکام شخصی ویژه پیامبر می‌باشد باید در فقه به صورت تفصیلی بحث شود.

مفسران متقدم و متأخر اهل سنت نیز همانند مفسران شیعه عمل نموده‌اند. در تفاسیر مهم اهل سنت، مانند *البيان طبری*، *تفسیر ابن کثیر*، *تفسیر قرطبی*، روح المعانی آلوسی، *مفاسیح الغیب رازی*، کشاف زمخشری و در *المشور سیوطی*، این موضوع به صورت خاص و جمع‌بندی شده نیامده است و صرفاً به صورت آیه به آیه تفسیر شده و در برخی موارد به احکام شرعی مطرح در موضوع اشاره کرده‌اند.

ویژگی‌های نگاه مفسران شیعه و اهل سنت

در مجموع پس از بررسی تفاسیر

۱. علامه طباطبائی، *المیزان*، ج ۱۶، ص ۳۰۷.

ولی برخی دیگر از مورخان شیعی مثل یعقوبی در کتاب *تاریخ یعقوبی* و طبرسی در *اعلام‌السوری* و از متأخرین محمدهادی یوسفی غروی در موسوعة *التاریخ الاسلامی* و مورخان اهل سنت مثل مسعودی در *مروج‌الذهب* این موضوع را مطرح نکرده‌اند.

قرار داده‌اند.

«خصائص النبی» در منابع تاریخ و سیره برای بررسی خصائص النبی در میان کتب تاریخ و سیره می‌توانیم به چند دسته از کتب مراجعه کنیم:

۱. تاریخ عام

در برخی کتب تاریخی که به صورت کلی و عام زندگی پیامبر را به حسب تسلسل زمانی بررسی کرده‌اند، فصلی را به «خصائص النبی» اختصاص داده‌اند؛ به عنوان نمونه کتاب *اسباب الاشراف* بلاذری بابی را با عنوان «القول فی بعض خصائص النبی» آورده است.^۱ امتعای الاسماع مقریزی به صورت مفصل به این موضوع پرداخته و با استناد به برخی آیات و روایات و نقل‌های تاریخی، شمار زیادی از خصائص را برای پیامبر یاد کرده است.^۲ ذهبی نیز در *تاریخ الاسلام* بابی را به این موضوع اختصاص داده است.^۳

۲. سیره نبوی
در برخی از کتبی که با عنوان «سیره» به نگارش درآمده موضوع «خصائص النبی» مورد بحث و بررسی و توجه قرار گرفته است؛ به عنوان نمونه قسطلانی در *المواهب اللذنیه* بابی را به این موضوع اختصاص داده است.^۴

نویسنده کتاب *سبل‌الهدی و الرشاد* فی سیرة خیر العباد نیز بابی را با عنوان «جماع ابواب خصائصه صلی الله علیه و سلم» آورده است.^۵

ولی برخی دیگر از سیره نویسان مانند ابن‌هشام به موضوع خصائص هیچ‌گونه اشاره‌ای نکرده و سیره نویسان شیعه مانند نویسنده کتاب *الصحيح من*

۴. قسطلانی، *المواهب اللذنیه*، ج ۲، ص ۳۰۱.
۵. صالحی، *سبل‌الهدی و الرشاد*، ج ۱۰، ص ۲۷۴.

۱. بلاذری، *اسباب الاشراف*، ج ۱، ص ۵۰۷.

۲. مقریزی، *امتعای الاسماع*، ج ۱۰، ص ۱۳.

۳. ذهبی، *تاریخ الاسلام*، ج ۱، ص ۵۳۶.

پرداخته و خصائص را از نظر قرآن، حدیث و تاریخ گردآوری کرده‌اند که مهم‌ترین آنها **غاایة السّوّول فی خصائص الرسول ابن ملقن** و **نهاية السّوّول فی خصائص خصائص الرسول ابن دحیه کلبی و اللفظ المکرم بخصوص النبیّ المعظم خیضری شافعی است که همه این کتب از سوی علمای اهل سنت گردآوری شده است و در میان تالیفات علمای متقدم شیعه کتاب مستقلی در این باره نیافتیم، ولی در میان معاصران کتابی مختصراً به نام **خصوص النبیّ از آقای افتخاری گلپایگانی** به چاپ رسیده است.**

با توجه به آنچه گفته شد می‌توان ویژگی‌های رویکرد مورخان و سیره‌نویسان شیعه و اهل سنت را به شکل زیر دسته‌بندی کرد:

ویژگی‌های تگاه مورخان و سیره‌نویسان شیعه

۱. بیان گذرا و در ضمن مسائل و واقعی تاریخی دیگر؛
۲. نپرداختن به موضوع «خصوص النبیّ».

ویژگی‌های تگاه مورخان و سیره‌نویسان أهل سنت

سیره النبیّ الاعظم نیز به این موضوع به شکل دسته‌بندی شده نپرداخته‌اند و تنها در بحث ازدواج زینب بنت جحش از اختصاصی بودن این حکم و برخی شباهات مربوط به آن یاد کرده‌اند.^۱

۳. دلائل النبوا

در کتبی که با عنوان **دلائل النبوا** نگاشته شده‌اند یا به دلائل النبوا پرداخته‌اند نیز فصلی به این موضوع اختصاص یافته است. بیهقی در **دلائل النبوا** که از مشهورترین کتب در این موضوع است فصلی را به عنوان «خصوص النبیّ» آورده است.^۲ سیوطی در **تهذیب الخصائص النبویه** که جمع میان دلائل النبوا و خصائص النبیّ است بابی را به این موضوع اختصاص داده است.^۳

۴. خصائص النبیّ

برخی از کتب به صورت تخصصی و مستقل به موضوع «خصوص النبیّ»

۱. جعفر مرتضی عاملی، **الصحيح من سیرة النبیّ الاعظم**، ج ۱۴، ص ۴۱.
۲. بیهقی، **دلائل النبوا**، ج ۵، ص ۴۷۰.
۳. سیوطی، **تهذیب الخصائص النبویه**، ص ۳۵۱.

اهل سنت کتب مستقل و تخصصی در این موضوع تألیف کرده‌اند که شمار آنها قابل توجه بوده، لازم است مورد دقت نظر علمی قرار گیرند.

بی‌گمان بررسی خصائص النبی افزون بر فوائد علمی - که همان شناخت دقیق زوایای وجودی پیامبر خاتم است و بر هر مسلمانی واجب است تا از اتهامات ناروا به وجود پیامبر که به سبب عدم درک صحیح از این خصائص روا داشته‌اند پاسخ داده و از ایشان دفاع کند - دارای آثار عملی است که باید مورد بررسی قرار گیرد تا آثار و حکمت‌های آن تبیین و روشن گردد. بنابراین در ضرورت ورود به این مسئله هیچ‌گونه تردیدی روا نیست.

منابع

۱. قرآن کریم.
۲. ابراهیم، مصطفی و دیگران، *المعجم الوسيط*، قاهره، مجمع اللغة العربية، بی‌تا.
۳. ابن رجب الحنبلي، ابی الفرج، *فتح الباري*، مدینه، مکتبة الغرباء الاثرية، ۱۴۱۷ق.
۴. ابن منظور، محمد، *لسان العرب*، بیروت، دارالصادر، ۱۴۱۴ق.
۵. انصاری، مرتضی، *كتاب النكاح*، کنگره بزرگداشت شیخ انصاری، قم، ۱۴۱۵ق.

۱. بیان عمومی تاریخ و ذکر خصائص در لابلای وقایع تاریخی؛
۲. بررسی خصائص در ضمن موضوعات دیگر؛ مثل دلائل النبوة، شمائیل النبی، سنن النبی، اخلاق النبی و...؛
۳. نگاه استقلالی و تخصصی به موضوع و تأليف کتب مستقل.

نتیجه‌گیری

چنان که یاد شد، اگر چه مسئله خصائص النبی یکی از مسائل مهم درباره شخصیت پیامبر اعظم است، ولی بیشتر نگاه‌ها در میان علمای شیعه بالاخص، به سوی مسائل شرعی رفته و مسائل دیگر بدون پاسخ مانده است و همین نکته باعث مطرح کردن برخی شباهات و اتهامات علیه پیامبر اسلام شده است. اگر چه این موضوع به صورت پراکنده در منابع شیعه آمده است، ولی ما کتابی مدون در باب خصائص النبی که تمام جوانب مسئله را مورد بررسی قرار دهد نیافتیم و حتی بر اساس آنچه در تبیین نظر فقهای متاخرین پس از صاحب جواهر گفتیم این مسئله در کتب فقهی نیز حذف شده است؛ اما علمای

٦. بحرانى، يوسف، *الحدائق الناضرة*، قم، انتشارات جامعه مدرسین، ١٤٠٥ق.
٧. بلاذرى، احمد بن يحيى، *انساب الاشراف*، بيروت، دار الفكر، ١٤١٧ق.
٨. بيهقى، ابوبكر، *السنن الكبرى*، بيروت، دار الفكر، بي.تا.
٩. بيهقى، ابوبكر، *دلائل النبوة*، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤٠٥ق.
١٠. جعفرى، محمد تقى، *رسائل فقهى*، منشورات كرامت، بي.جا، ١٤١٩ق.
١١. جعفريان، رسول، *دوازده رساله فقهی درباره نماز جمعه*، قم، بي.تا.
١٢. الجندي خليل ابن اسحاق، *مختصر*، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٦ق.
١٣. حسينى عاملی، جواد، *افتتاح الكرامه*، قم، انتشارات جامعه مدرسین، ١٤١٩ق.
١٤. حلی، ابن ادريس، *سرائر*، قم، انتشارات جامعه مدرسین، ١٤١٠ق.
١٥. حلی، حسن بن يوسف، *تحرير الأحكام الشرعية*، بي.جا، بي.تا.
١٦. حلی، حسن بن يوسف، *تقدمة الفقهاء*، قم، آل البيت ، بي.تا.
١٧. حلی، حسن بن يوسف، *قواعد الأحكام*، قم، انتشارات جامعه مدرسین، ١٤١٣ق.
١٨. حلی، فخر المحققين محمد، *ايضاح الفوائد*، قم، مؤسسہ اسماعيليان، ١٣٨٧ق.
١٩. حلی، نجم الدين، *المعتبر*، قم، مؤسسہ سيد الشهداء، ١٤٠٧ق.
٢٠. حلی، نجم الدين، *شرايع الاسلام*، قم،
٢١. خمينی، روح الله، *ولايت فقيه*، قم، مؤسسہ نشر آثار، بي.تا.
٢٢. دارابی، محمد بن محمد، *مقامات السالكين*، قم، نشر مرصاد، ١٤١٨ق.
٢٣. دمشقی، اسماعیل بن عمر بن كثير ، *الفصول فی سیرة الرسول*، ریاض، مدار الوطن للنشر، ١٤٢٤ق.
٢٤. ذهبی، محمد بن احمد، *تاریخ الاسلام*، بيروت، دار الكتب العربي، ١٤١٣ق.
٢٥. راغب اصفهانی، حسين، *مفردات*، بيروت، دار العلم، ١٤١٢ق.
٢٦. سیوطی، جلال الدين، *تهذیب الخصائص النبویه*، بيروت، دار البشائر الاسلامیه، ١٤١٤ق.
٢٧. صالح، احمد الشامي، *من معین الخصائص النبویه*، بيروت، مکتب الاسلامی، ١٤٢١ق.
٢٨. صادق، محمد ابراهیم، *خصائص المصطفیٰ بین الغلو والجفا*، ریاض، دار المنهاج، ١٤٢٦ق.
٢٩. صالحی، محمد بن يوسف، *سبل الهدی و الرشاد*، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٤ق.
٣٠. صدر، محمد صادق، *ماوراء الفقه*، قم، دارالاضواء للطباعة و النشر و التوزیع، بي.تا.
٣١. طباطبایی، محمد حسن، *تفسیرالمیزان*، قم، انتشارات جامعه مدرسین، ١٣٧٤ش.
٣٢. طوسی، ابو جعفر، *المبسوط فی فقه الامامیه*، المکتبة المرتضویه، ١٣٧٨ق.
٣٣. عاملی (شهید ثانی)، زین الدین، *مسالک مشکوہ* ١٤١ شماره ١١١ تابستان ١٣٩٠

- الآفهان فی تقدیح شرایع الاسلام، قم،
المعارف الاسلامیه، ۱۴۱۳ق.
۳۴. عاملی، جعفر مرتضی، *الصحيح من سیرة
النبي الاعظم*، قم، دارالهادی، ۱۴۱۵ق.
۳۵. عسقلانی، ابن حجر، *فتح الباری*، ریاض،
مطبعة السلفیه، بی تا.
۳۶. فاضل هندي، محمد، *کشف اللشام*، قم،
انتشارات جامعه مدرسین، ۱۴۱۶ق.
۳۷. فیروزآبادی، محمد، *القاموس المحيط*،
بیروت، دار الكتب العلمیه، ۱۴۲۰ق.
۳۸. قسطلانی، احمد بن محمد، *المواهب اللدنیه*،
قاھره، المکتبة التوفیقیه، بی تا.
۳۹. کاظمی، جواد، *مسالک الافهان الى آیات
الاحکام*، تهران، کتابفروشی مرتضوی،
۱۳۶۵ش.
۴۰. کرکی، علی بن حسین، *جامع المقاصد*، قم،
بی تا.
۴۱. محمودی دشتی، علی اکبر، *ادله اثبات
دعوى*، قم، مجمع الفکر الاسلامی،
۱۳۷۳ش.
۴۲. مزنی، اسماعیل، *مختصر*، دار المعرفة
للطباعة والنشر، بی تا.
۴۳. مقریزی، تقی الدین احمد، *امتاع الاسماع*،
بیروت، دار الكتب العلمیه، ۱۴۲۰ق.
۴۴. نجفی، محمد حسن، *جواهر الكلام*، بیروت،
دار إحياء التراث العربي، بی تا.
۴۵. نووی، یحیی بن شرف، *روضۃ الطالبین*،
بیروت، دار الكتب العلمیه، بی تا.
۴۶. نووی، یحیی بن شرف، *شرح صحيح مسلم*،
بیروت، دار الكتب العربي، ۱۴۰۷ق.